

Дамян Дамянов

На мръкване

Стаята във тъмното се стапя.
Вечерта на пръсти, мълчешком
влиза и обира с черни лапи
всичко, що докосне в този дом.
Книгите, бюрото и дивана
бавно стават буци тъмнина.
В примка от последния лъч хванат,
в полилея беси се деня.
Утре пак в светлик ще побелеят
мебели и книги, и стени...
„Как – наум се питам – се живее
между толкова самоубийци-дни?“

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8543>]